

HITÜNK ÉS ÉLETÜNK

A DÁNYI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

XVI. ÉVFOLYAM 4. SZÁM

2021. ÁPRILIS

250 FT

Piero della Francesca : Feltámadás

Húsvét

Csak ülök és nézek! Minden nagyobb ünnep előtt a Google keresőbe be szoktam írni az adott ünnep nevét és az évszámot, hogy lássam a „világ” szerint mi a trend azon az ünnepen. Míg eddig minden évben húsvét kapcsán sonkareceptek, wellness ajánlatok és programok jöttek elő, addig immár második éve nem talál mást a kereső motor, mint húsvét dátumát, melyet több száz oldal közöl le!

Lehangoló lehet, hogyha csak azt várjuk húsvétkor, amit eddig megszoktunk. Átlagos húsvétjaink családi ünnepekkel, locsolkodással, hatalmas összejövetelekkel teltek. De mi van most? - kérdezhetnénk. Mi történik, ha eltűnik minden „amit rákentek a századok!” Mi találunk, ha lecsupaszítjuk mindazt, amit az ember ráakott erre az ünnepre. Ha elveszük a sonkát, a bulit, a nyaralási élményeket. Ha mindezt megteesszük, akkor elvileg ott állunk egy üres sírnál és a szívünkben valami elindul. Érezzük a reményt, az erőt, ami az üres sír látványából áramlik felénk. Isten ereje ez, az erő, amely arra is képes volt, hogy egy halottat életre támasszon. Olyan erő ez, ami megmozgatja a világmindenséget és ami a szívünket is meg akarja mozgatni.

A feltámadással Isten fel akarja forgatni az életünket. Kifordítani a mi kis világunkat a sarkából, megmutatni, hogy innentől nincs lehetetlen. Legnagyobb ellenségünket, félelmeink netovábbját, a halált, az Isten legyőzte. Megmutatta mindannyiunknak, hogy az élet sokkal több, mint amit eddig ismertünk, van tovább, van cél az ember életében.

„Mit tegyünk férfiak, testvérek?” Hangzott a kérdés az első pünkösdőn az Apostolok felé. Péter apostol megtérésre és a keresztség szent-ségének felvételére bíztatja őket, mert ezzel válhatnak Krisztusivá. Idei húsvétunk legyen az újrakezdés ünnepe, merjünk az üres sírtól úgy elindulni, hogy most jobb leszek, most másképpen fogok élni.

„Mert az ígélet nektek szól, valamint a ti fiaitoknak, és mindazoknak, akik távol vannak, de akik közül mindenkit meghív magához a mi Urunk Istenünk.” Mondja ugyancsak Péter apostol. A húsvét üzenete nekünk szól, halljuk meg, értsük meg, éljük meg! Áldott ünnepet kívánunk mindenkinek, akár otthon, akár máshol kell azt eltölteni!

András Atya

Ferenc pápa *Patris corde* kezdetű apostoli levele abból az alkalmából, hogy százötven éve nyilvánították Szent Józsefet az egyetemes Egyház védőszentjévé

3/3. rész

5. *Teremtő bátorságú apa*

Ha minden valódi belső gyógyulás első szakasza saját történetünk elfogadása, vagyis az, hogy helyet adunk magunkban annak is, amit életünk során nem mi választottunk, hozzá kell tennünk egy másik fontos jellemvonást: a teremtői bátorságot. Ez különösen akkor kerül elő, ha nehézségek adódnak. Nehézség esetén ugyanis meg lehet állni, be lehet dobni a törülközőt, vagy lehet próbálkozni valahogy. Időnként épp a nehézségek hozzák elő azokat az erőforrásainkat, amelyekről azt se gondoltuk, hogy vannak.

Amikor a „gyermeksevevangéliumokat” olvasuk, sokszor feltesszük magunknak a kérdést, vajon Isten miért nem avatkozott be közvetlenül és egyértelműen. Mert Isten események és emberek révén lép közbe. József az az ember, akin keresztül Isten gondoskodik a megváltás történetének kezdeti időszakáról. Ő az igazi „csoda”, amellyel Isten megmenti a gyermeket és anyját. A Menny ennek a férfinak a teremtő bátorságában bízva avatkozik be, aki, amikor Betlehembe érkezik, és nem talál szállást, ahol Mária szülhet, egy istállót rendez be, és úgy rendbe teszi azt, hogy a lehető legbefogadóbb hely legyen Isten Fia számára, aki a világra jön (vö. Lk 2,6–7). Amikor pedig a Heródes felől közelgő veszéllyel szembesül, aki meg akarja

ölni a gyermeket, József ismét álomban kap figyelmeztetést, hogy védje meg a gyermeket, és az éj kellős közepén megszervezi a menekülést Egyiptomba (vö. Mt 2,13–14).

Ha felületesen olvassuk ezeket az elbeszéléseket, mindig az a benyomásunk, hogy a világ az erősek és hatalmasok kezében van, ám az evangélium „jó híre” abban rejlik, hogy megmutatja: a földi uralkodók zsarnoksága és erőszakossága ellenére Isten mindig megtalálja a módját üdvterve megvalósítására. Időnként úgy tűnhet, hogy a mi életünk is a hatalmasok kezében van, de az evangélium azt üzeni nekünk, hogy ami számít, azt Istennek mindig sikerül megmentenie, feltéve, hogy ugyanazt a teremtő bátorságot tanúsítjuk, mint a názáreti ács, aki a Gondviselésbe vetett bizalmat helyezve első helyre mindig képes a problémát lehetőséggé alakítani.

Ha néha úgy tűnik, hogy Isten nem segít rajtunk, ez nem azt jelenti, hogy elhagyott volna minket, hanem azt, hogy bízuk bennünk, bízuk abban, amit eltervezhetünk, kitalálhatunk, megtalálhatunk.

Ugyanarról a teremtő bátorságról van szó, amelyről annak a béna embernek a barátai tetek tanúságot, akit, hogy Jézusnak megmutassák, a tetőről eresztettek le (vö. Lk 5,17–26). A

nehézség nem gátolta meg ezeknek a barátoknak a merészségét és konokságát. Meg voltak győződve arról, hogy Jézus meg tudja gyógyítani a beteget, „de akkora volt a tömeg, hogy nem találtak utat. Ezért felmentek a háztetőre, és cserepeket leszedve eresztették le ágyastul középre, Jézus elé. Hitük láttán Jézus így szólt: »Ember, bűneid bocsánatot nyertek«” (Lk 5,19–20). Jézus elismeri a kreatív hitet, amellyel ezek az emberek megpróbálják eléje vinni beteg barátjukat.

Az evangélium nem ad tájékoztatást arról az időszakról, amikor Mária, József és a gyermek Egyiptomban maradtak. De mindenképpen enniük kellett, otthont, munkát kellett találniuk. Nem kell nagy képzelőerő ahhoz, hogy pótoljuk az evangélium hallgatását. A Szent Családnak szembe kellett néznie konkrét problémákkal, mint minden más családnak, mint sok migráns testvérünknek, akik csapásoktól és éhségtől üldözötten ma is életüket kockáztatják. Ebben az értelemben úgy gondolom, Szent József különleges védőszentje mindazoknak, akiknek háború, gyűlölet, üldöztetés és inség miatt el kell hagyniuk földjüket.

Minden történés végén, melynek József a főszereplője, az evangélium megjegyzi, hogy ő felkel, fogja a gyermeket és anyját, és azt teszi, amit Isten parancsol neki (vö. Mt 1,24; 2,14.21). Jézus és Mária, az ő anyja ugyanis hitünk legértékesebb kincsei. [21.] Az üdvösség tervében a Fiú nem választható el az anyától, attól, aki „a hit zarándokútját járta, és a Fiúval való egybetartozását hűségesen vállalta egészen a keresztig”. [22.]

Mindig fel kell tennünk magunknak a kérdést, hogy teljes erőnkkel védelmezzük-e Jézust és Máriát, akik titokzatosan a mi felelősségünkre, gondoskodásunkra, oltalmunkra vannak bízva. A Mindenható Fia nagy kiszolgáltatottságot vállalva jön a világra. Rászorul József védelmére, oltalmára, gondozására, nevelésére. Isten bízik ebben a férfiban, csakúgy, mint Mária, aki Józsefben azt a férfit találja meg, aki nemcsak meg akarja menteni életét, hanem aki

mindig gondoskodni fog róla és a gyermekről. Ebben az értelemben nem lehetséges, hogy Szent József ne legyen az Egyház őrzője, mert az Egyház Krisztus testének meghosszabbítása a történelemben, ugyanakkor az Egyház anyaságában Mária anyasága rejtőzik. [23.] József, folytatva az Egyház védelmezését, továbbra is védi a *gyermeket és anyját*, és mi is az Egyház iránti szeretettel továbbra is szeretjük a *gyermeket és anyját*.

Ez a gyermek az, aki azt fogja mondani: „Amit e legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettetek” (Mt 25,40). Így minden rászoruló, minden szegény, minden szenvedő, minden haldokló, minden idegen, minden fogoly, minden beteg az „a gyermek”, akit József továbbra is őriz. Ezért hívják Szent Józsefet a nyomorultak, a rászoruló, a száműzöttek, a szenvedők, a szegények, a haldoklók védelmezőjének. És ez az oka annak, amiért az Egyház nem tudja nem a legutolsókat szeretni mindenekelőtt, hiszen Jézus őket részesítette előnyben, velük azonosult személyesen. Ugyanezt a gondoskodást és felelősséget kell megtanulnunk Józseftől: szeretni a gyermeket és anyját; szeretni a szentségeket és a szeretetet; szeretni az Egyházat és a szegényeket. E valóságok mindegyike mindig a *gyermek és anyja*.

6. Dolgozó apa

A Szent Józsefet jellemző egyik vonás, mely az első szociális enciklika, XIII. Leó *Rerum Novarum*a óta nagy hangsúlyt kapott, az ő munkával való kapcsolata. Szent József ács volt, aki becsületesen dolgozott, hogy családjá megélhetését biztosítsa. Jézus tőle tanulta meg annak értékét, méltóságát és örömét, hogy az ember a saját munkájával megkeresett kenyeret eszi.

Korunkban, amikor úgy tűnik, hogy a munka ismét sürgető társadalmi kérdéssé válik, és a munkanélküliség olykor megdöbbentő méreteket ölt, még olyan országokban is, ahol évtizedeken át bizonyos mértékű jólétben éltek az

emberek, meg kell értenünk – új tudatossággal – a méltóságot adó munka értelmét, melynek József példamutató védőszentje.

A munka az üdvösség művében való részvétellel válik, alkalommá Isten országa eljövételének felgyorsítására, az ember képességeinek és tulajdonságainak kifejlesztésére, hogy a társadalom és a közösségépítés szolgálatába állítsuk őket. A munka lehetővé teszi nemcsak önmagunk megvalósítását, hanem mindenekelőtt a társadalom eredendő alapsejtének, a családnak a kibontakozását. Az a család, ahol nincs munka, jobban ki van téve nehézségeknek, feszültségeknek, szakadásoknak, sőt a felbomlás kétségbeesett és kétségbeejtő kísértésének. Hogyan beszélhetnénk az emberi méltóságról anélkül, hogy el ne köteleznénk magunkat annak érdekében, hogy mindenkinek legyen lehetősége a méltó megélhetésre?

Az a személy, aki dolgozik, bármi legyen is a feladata, magával Istennel működik együtt, és bizonyos mértékben a körülöttünk lévő világ teremtetőjévé válik. Korunk válsága, mely gazdasági, társadalmi, kulturális és spirituális válság, mindenki számára felhívást jelenthet a munka értékének, fontosságának és szükségességének újrafelfedezésére, hogy elkezdődjön egy új „normalitás”, amelyben senki sincs ki-rekesztve. Szent József munkája arra emlékeztet bennünket, hogy maga az emberré lett Isten sem vetette meg a munkát. A munka elvesztésének, mely sok testvérünket és nővérünket sújtja, és amely az utóbbi időben csak fokozódott a koronavírus-járvány miatt, figyelmeztetésül kell szolgálnia arra, hogy átgondoljuk prioritásainkat. Kérjük Szent Józsefet, a munkást, hogy megtaláljuk a módját annak, hogy elkötelezetten kijelenthessük: egyetlen fiatal, egyetlen ember, egyetlen család se legyen munka nélkül!

7. *Árnyékként kísérő apa*

Jan Dobraczyński lengyel író a *Cień Ojca* [Az Apa árnyéka] című könyvében [24.] regény

formájában mesélte el Szent József életét. Az árnyék szuggesztív képével határozza meg József alakját, aki Jézus irányában a mennyei Atya földi árnyéka: őrzi, védi őt, sosem szakad el tőle, szüntelenül kíséri lépteit. Gondoljunk csak arra, amire Mózes emlékezteti Izraelt: „A pusztában [...] láttad, hogyan vitt téged az Úr, a te Istened az egész úton: ahogy az ember a saját fiát viszi” (MTörv 1,31). József így gyakorolta apaságát egész életében. [25.]

Apává nem születik, apává válik az ember. És nemcsak azért válik azzá, mert gyermeke születik, hanem azért, mert felelősséggel törődik vele. Valahányszor valaki felelősséget vállal valaki másnak az életéért, bizonyos értelemben apaságot gyakorol irányában.

A mai társadalomban a gyerekek gyakran apátlanak tűnnek. A mai Egyháznak is szüksége van atyákra. Mindig időszerű Szent Pálnak a korintusiakhoz intézett intelme: „Ha tízezer tanítótok volna is Krisztusban, atyátok nincs sok” (1Kor 4,15); és minden papnak vagy püspöknek képesnek kellene lennie hozzáfűzni, mint az apostol: „Az evangélium hirdetése által én adtam nektek életet Krisztus Jézusban” (uo.). A galatáknak pedig azt mondja: „Gyermekeim, a szülés fájdalmait szenvedem újra értetek, amíg Krisztus ki nem alakul bennetek” (Gal 4,19.)

Apának lenni azt jelenti, hogy a gyermeket bevezetjük az élet megtapasztalásába, a valóságba. Ne tartsd meg magadnak, ne börtönözd be, ne birtokold, hanem tedd képessé arra, hogy döntsön, szabad legyen, elinduljon! Az apa jelző mellett a hagyomány vélhetően ezért adta Józsefnek a „tisztaságos” jelzőt is. Ez nem egy merőben érzelmi megjelölés, hanem a birtoklás ellentétét kifejező viselkedésmód összefoglalása. A tisztaság a birtoklástól való mentesség az élet minden területén. A szeretet csak akkor valódi szeretet, ha tiszta. A birtokolni akaró szeretet végül mindig veszélyessé válik, bebörtönöz, megfojt, boldogtalanná tesz. Maga Isten is tiszta szeretettel szerette az embert, szabadon hagyva arra, hogy hibát kö-

vessen el és szembe forduljon vele. A szeretet logikája mindig a szabadság logikája, és József rendkívül szabadon tudott szeretni. Sosem helyezte önmagát a középpontba. Úgy tudott élni, hogy nem önmagát, hanem Máriát és Jézust helyezte életének középpontjába.

József boldogsága nem az önfeláldozás logikájában, hanem az önajándékozás logikájában rejlik. Sosem látunk ebben a férfin frusztrációt, hanem csak bizalmat. Huzamos hallgatása nem panaszkodást, hanem állandó, konkrét bizalmi gesztusokat feltételez. A világnak apákra van szüksége. A világ elutasítja az uralkodókat, vagyis elutasítja azokat, akik mások birtoklásával akarják saját ürességüket betölteni; elutasítja azokat, akik összekeverik a vezető szerepet a parancsolgatással, a szolgálatot a szolgálalkúséggal, a vitát az elnyomással, a szeretetet a segélyezéssel, az erőt a pusztítással. Minden igazi hivatás önmagunk odaajándékozásából születik, ami az egyszerű áldozatvállalás érett formája. A papi hivatásban és a megszentelt életben is ilyen érettségre van szükség. Ahol egy hivatás, legyen az házasság, cölebsz vagy szűzi hivatás, nem éri el az önajándékozás érettségét, hanem megáll a pusztán áldozati logikánál, akkor ahelyett, hogy a szeretet szépségének és örömeinek a jele lenne, félő, hogy a boldogtalanság, a szomorúság és a csalódottság kifejezésévé válik.

Az az apaság, amely nem enged annak a kísértésnek, hogy gyermekei életét élje, mindig teret nyit az újdonság előtt. Minden gyermek mindig misztériumot, újdonságot hordoz magában, amelyet csak egy olyan apa segítségével lehet napvilágra hozni, aki tiszteletben tartja az ő szabadságát. Egy olyan apa segítségével, aki tudatában van annak, hogy nevelő tevékenységét csak akkor fejezi be és apaságát csak akkor éli meg teljesen, amikor önmagát „hasztalanná” tette, amikor azt látja, hogy gyermeke önállóvá válik, és egyedül jár az élet útjain, amikor József helyzetébe kerül, aki mindig tudta, hogy a gyermek nem az övé, hanem egyszerűen a gondjaira bízott. Alapvetően ez érteti meg velünk, miért mondja Jézus azt, hogy

„senkit se szólítsatok a földön atyának, mert egyetlen a ti Atyátok, a mennyei” (Mt 23,9).

Valahányszor olyan helyzetben vagyunk, hogy az apaságot kell gyakorolnunk, mindig emlékeznünk kell arra, hogy az sosem a birtoklás gyakorlása, hanem egy „jel”, mely egy magasabb rendű apaságra utal. Bizonyos értelemben valamennyien mindig József állapotában vagyunk: annak az egyetlen mennyei Atyának az árnyéka vagyunk, aki „felkelti napját gonoszokra és jókra, és esőt ad igazaknak és hamisaknak egyaránt” (Mt 5,45); olyan árnyék, amely követi a Fiút.

* * *

„Kelj fel, fogd a gyermeket és anyját” (Mt 2,13), mondja Isten Szent Józsefnek.

Ennek az apostoli levélnek az a célja, hogy növelje a szeretetet e nagy szent iránt, hogy indítást adjon arra, hogy kérjük közbenjárását s utánozzuk erényeit és odaadását.

A szentek sajátos küldetése ugyanis nemcsak az, hogy megadjanak csodákat és kegyelmeket, hanem hogy közbenjárjanak értünk Istennél, ahogy Ábrahám tette, [26.] Mózes tette, [27.] ahogy Jézus, „az egyetlen közvetítő” tette (1Tim 2,5), aki „szószólónk” az Atyaistennél (1Jn 2,1), s aki „örökké él, hogy közbenjárjon [értünk]” (Zsid 7,25; vö. Róm 8,34).

A szentek minden hívőt segítenek „az állapotának megfelelő életszentség és tökéletesség elérésében”. [28.] Életük konkrét bizonyíték arra, hogy lehetséges megélni az evangéliumot.

Jézus azt mondta: „Tanuljatok tőlem, mert szelíd és alázatos szívű vagyok” (Mt 11,29), a szentek pedig követendő életpéldák. Szent Pál kifejezetten erre buzdít: „Legyetek követőim!” (1Kor 4,16). [29.] Szent József ezt beszédes hallgatásával mondja.

Megannyi szent férfi és nő példáját látva Szent Ágoston azt kérdezte magától: „Te nem tudnád megtenni, amit ezek meg tudtak tenni?” És így eljutott a végleges megtérésig, és azt ki-

áltotta: „Későn szerettelek meg, ó, mindig régi és mindig új Szépség!” [30.]

Nincs más hátra, mint hogy kérjük Szent Józseftől a kegyelmek kegyelmét: megtérésünket.

Hozzá intézzük imánkat:

*Üdvözlégy, Megváltó őrzője,
Szűz Mária férje!
Isten rád bízta Fiát;
Mária beléd vetette bizalmát;
Krisztus veled lett emberre.*

*Ó, boldog József, mutatkodj apának felénk is,
és vezess bennünket az élet útján!
Nyerj nekünk kegyelmet, irgalmat és bátorságot,*

*és védj meg minden bajtól!
Ámen.*

Róma, a lateráni Szent Jánosnál, december 8-án, a Boldogságos Szűz Mária szeplőtelen fogantatásának főünnepén, 2020-ban, pápaságom nyolcadik évében.

Ferenc

Nők a bibliában II. rész

Egy özvegyasszony, aki jól be tudta fektetni pénzét

"Nem ragaszkodom semmihez, amim van. Minden azon múlik, értékes-e az Krisztus országa számára. Ha valamilyen tulajdonom Isten országát szolgálhatja, készséggel odaadom, vagy megtartom azt, aszerint, ahogy Isten dicsősége megkívánja."/David Livingstone/

Jézus leült a templomi persellyel szemben és nézte, hogyan dobja a pénzt a sokaság a perselybe. Sok gazdag sokat dobott be, egy szegény özvegyasszony pedig odamenve bedobott két fillért, azaz egy krajcárt. Jézus odahívta tanítványait és azt mondta nekik: "Bizony mondom nektek, hogy ez a szegény özvegyasszony valamennyinél többet dobott a perselybe. Mert valamennyien fölöslegükből dobtak, ő azonban szegénységéből mindazt bedobta, amije volt: egész vagyonát."/Márk 12,41-42/

Jeruzsálemben nagy a tolongás, a pászkaünnepre készülődnek, amelyet minden zsidó itt akar megünnepelni. Csak egy asszony nem vesz részt az előkészületekben, nem költi el pénzét, nagyon kevés pénze van, jól meg kell gondolnia, ezt mire adja ki. Nincs sok pénze, de pontosan tudja: mit akar vele tenni. A templomba megy és habozás nélkül a perselybe dobja minden pénzét. Azután éppoly észrevétlenül, ahogyan jött, visszavonult. Az Úr

Jézus néhány nappal a Getsemáni kertben történtek előtt, a persellyel szemben ül és figyeli az embereket. Meglátja a szegény özvegyet és jól tudja, hogy mit adott. Alamizsnája nem sokat lendített a templom bevételein, de az Úr Jézus felhívja rá a tanítványai figyelmét. Az összeg pénzbeli értéke kevés. Jézus számára a döntő az, amije maradt. Ez pedig semmi. A pénznek önmagában nincs értéke Isten előtt. A kérdés az: milyen indítékból adakozik az ember. Isten nem azért kívánja az adományokat, mert szüksége van rá. Tudja, ha az ember Istennek adja a pénzét, azt szeretetből teszi. Mindenét, a tulajdonát is meg akarja osztani vele. Az adakozó ember tudja, mennyi mindent tud elérni pénzével, ha Isten áldása nyugszik rajta. Ez az özvegyasszony már az Újszövetség szellemét érezte. Jézusnak még meg kellett halnia és föl kellett támadnia.

Az Ószövetségben, előírt összeg volt az adomány/egyizedet kellett adni/, az Újszövetségben a szeretet határozza meg. Ez az önkéntesség talaján áll. Akik ezt követik, kapnak útmutatást, például "adj rendszeresen/1Kor.16,2/, feltűnés nélkül."/Mt.6,2-4/Talán érzi ez az özvegy, hogy Isten szeretetből odaadta Fiát ennek a világnak? Talán ezért akarta viszont szeretetét mindenének odaadásával kimutatni? Az adományozás ma-

radandó értékű. A pénzt nem vihetjük magunkkal, de előre küldhetjük a mennybe. Tőkének lesz a Mennyben./Fil.4,17/ Kár, hogy ennek az özvegynek az életéről csak egy pillanatra lebben föl a fátyol. Nem tudjuk meg, hogy Jézus hogyan gondoskodott róla. Kétségkívül megtapasztalta, hogy az Isten soha

senkinek nem marad adósa. "Tudjuk pedig, hogy aki szűken vet, szűken is arat, aki bőven vet, bőven is arat. Mindenki úgy adjon, ahogy előre eldöntötte szívében, ne kedvetlenül, vagy kényszerűségből, mert a jókedvű adakozót szereti az Isten."/2Kor.9,6-8/

Potifár felesége -Egy asszony, akinek egész gondolatvilágán úrrá lett a szex

"A Biblia szerint, ha két ember szexuálisan megajándékozta egymást, nem ugyanazok már, mint akik voltak azelőtt. Nem cselekedhetnek úgy, mintha mi sem történt volna köztük. Egy párrá lettek tettük által, annak minden következményével."/Walter A.Trobisch/

József és testvérei története/1M.2,37-39/
József testvérei eladják, megvásárolta őt az izmaelitáktól egy egyiptomi ember, Potifár, a fáraó főembere, a testőrök parancsnoka. De az Úr Józseffel volt. Az ura látta, hogy mindazt eredményesen teszi, amihez hozzá fog. Kedvessé lett előtte, háza felügyelőjévé tette és rá bízta egész vagyonát. Az Úr áldása lett az egész vagyonán, ami a házban és a mezőn volt. Józsefnek szép termete és szép arca volt. Szemet vetett rá ura felesége. Az asszony nap mint nap ajánlatot tett neki, de ő urára és Istenére hivatkozva elutasította. Egy napon bement József a házba, ahol az asszonyon kívül senki sem volt. Az asszony megragadta őt ruhájánál fogva, de ő futásnak eredt, otthagyva ruháját az asszony kezében. Az asszony összehívta háza népét. Józsefet csábítással vádolta. Este bevádolta őt uránál, aki börtönbe vetette./1M.9,1-20/

Egy olyan asszony áll előttünk, akinek mindegyik megvan, elkényeztetett. Jóval nagyobb szabadságot élvez, mint korának asszonyai általában. Azt gondolnánk, milyen boldog lehet. Egészen másképp áll a dolog. "A körülmények nem formálják az embert, hanem felfedezik"-mondta valaki. József Jákob és Ráhel fia. Felűnően csinos, de még külsejénél is megragadóbb, ami belső lényéből árad. Benne a legvonzóbb: Istennel való kapcsolata. Álmában Isten többször megjelentette a jövőt és valóban mindig vele volt. Isten áldása nincs helyhez kötve, teljesen közömbös, hogy József

hol van. Potifárné belsőleg üres és cél nélküli. Rengeteg ideje van, amivel nem tud mit kezdeni. Az üres élet beteljesülést, az üres szív kielégülést keres. Talán férje nem viseltetett iránta figyelmességgel. Nem ismeri fel József igaz voltát, megbízhatóságát, azt az embert, aki Isten közelében él. Nem ismeri Pál apostol figyelmeztetését: "Ne uralkodjék a bűn a ti halandó testetekben."/R.6,12/Sem azt nem tudja, hogy a test nem a paráznaságért van, hanem az Úrért./1Kor.6,13-19/A testi kapcsolatot erőszakolja, azt hiszi a szexben kielégülhet. Elfelejt, hogy a kaland, amelyet keres, csak szenvedélyeket ébreszt, amelyek pusztító erejűek, ha nem védi a házassági kapcsolat szeretete. Isten a szeretet és a házasság melegébe és biztonságába ágyazta be a szexet./1M.2,24/József azonnal felismeri a kísértés valódi nagyságát. Legerősebb ellenérve ura tiszteletén túl, Istennel való kapcsolata. Isten a házasságon kívüli kapcsolatot, paráznaságot bűnnek nevezi./5M22,22/A mózesi törvény halálbüntetést szab ki a házasságtörőre./Péld.6.32,33/József tudja, mi az, ami nem kedves Isten előtt. Potifárné nem ismeri Izrael Istenét, még sincs viselkedésére mentesség. Az élet parancsát akarja megszegni, amit Isten a teremtkor beletáplált az emberbe./R.2,14-15/Elferdíti a tényeket, Józsefet vádolja azzal, amit ő maga akar elkövetni. Lelkiismeret furdalás nélkül beszennyezi jó hírét, börtönbe juttatja. Potifár nem adhatott hitelt feleségének, különben rögtön kivégeztethette volna Józsefet. A börtön falai sem zárják el Istent áldásától, ott is áldást terjeszt és elnyeri jutalmát. A fáraó helyettese lesz. Egyiptom népének, családjának megmentője lesz, amely hálás szívvel engesztelődik meg vele.

Nem József a vesztes, hanem Potifár felesége. Róla többé semmit sem hallunk. Alakja élet-

nagyságú figyelmeztetés, mert sem megbánást nem mutat, sem bűnbocsánatért nem könyörög, közönyös Isten iránt. Számára a tétlenség volt a bűn szülőanyja, mert az élet egyik legdrágább ajándékát, az időt gondtalanul elfecsérelte ahelyett, hogy kihasználta volna. Az eltékozolt idő pedig bűnös cselekedet lett, mert nem küzdött ellenük. Volt ideje és értelme,

meg volt minden lehetősége arra, hogy értékes emberré fejlődjék. Nem ezt tette. Tragikus dolog úgy végig élni egy életet, hogy semmiféle jó hatás ne maradjon utána. Tetteink mindig gondolataink gyümölcsei.

Lázár Julianna

Húsvét csendben

Egy rövid gondolatmenet az idei különleges nagyhétről és húsvétról.

Igazán elgondolkodtatott az, hogy számomra még különösebb lesz megélni otthon a szent három napot és a húsvétot azok után, hogy tavaly Rómában töltöttem ezt az áldott időszakot. Emlékszem, hogy előtte milyen nagy elképzeléseim voltak, hogy majd mekkora katarzist fogok átélni mindenféle értelemben, aztán rájöttem, hogy ez nem igazán sikeredett, mert mindössze egyetlen dolog maradt ki belőle: a csend. Túl sok inger ért, és ezt nem tudtam befogadni, és túl sokat is vártam tőle, hiszen egyszeri lehetőségnek éreztem, és valahogy az volt az elvárásom, hogy legyen minden tökéletes, hiszen hol máshol lehetne hitelesebben megélni a legnagyobb ünnepet, ha nem itt?

Aztán rájöttem, hogy gyakorlatilag körbe utaztam a világot azt várva, hogy majd találkozok Jézussal, és közben pont a lényeg, az igazán mély belső találkozás maradt ki belőle, hiszen akaratomon kívül magával ragadtak a hatások, a város, a bazilikák, úgy minden.

A napokban élem tárult az az írásom, amelyben a római tapasztalataimat osztottam meg, és meglepődtem azon, hogy az egy évvel ez-

előtti húsvétom, az akkori tapasztalatok ma is mennyire aktuálisak:

„Rádöbrentem, hogy nem kell ahhoz messzire elmenni, nagy bazilikákat bejárni, hogy találkozzak Jézussal.

Csupán egy a fontos, hogy nyisd ki a szíved és engedd, hogy belépjen! Talán nem pont akkor és nem pont olyan módon fogod megérezni a közelségét, amikor számítász rá és ahogy számítász rá, de abban egészen biztos lehetsz, hogy Jézus mindenhol ott van, és mindig veled van. Akár a Szent Péter téren, akár a legkisebb kápolnában, akár a szobádban az ágyad mellett. Őt bárhol megtalálhatod, ha kellő csendet tudsz teremteni magadban hozzá. De a csend megteremtése, az nagyon fontos és nélkülözhetetlen!”

Az biztos, hogy hatalmas kontraszt lesz, hogy a pápai mise után most a helyi templomba se jutok el, mégis ez egy igazán sajátos lehetőség arra, hogy most igazán megértsem a Húsvét lényegét. Mindenki számára azt kívánom, hogy ebben a különös helyzetben találjuk meg az igazi csendet a szívünk legmélyén, és egy sokkal mélyebb találkozásunk legyen a feltámadt Krisztussal, mint valaha!

Nagy Barbara

Ünnep húsvét után

Már eltelt egy hét húsvét óta, de az ünnep ereje tovább élhet bennünk. A Feltámadás nem volt, hanem van, hiszen mindaz, amiben hiszünk, így nyer értelmet. Pintér Béla énekesdalszerző lelkesítő írását szemléljük.

“Emlékszem, gyerekkoromban mennyire nem szerettem, ha véget ért az ünnep. A hétközna-

pokba való visszarázódás fájdalma sohasem tetszett. Reggel ébresztő, menni kell, ennyi volt; kezdődnek a szürke hétköznapok. ...és fizikailag lehetséges, hogy valóban így van. Talán ma reggel is így volt sokunknál, ahogy megszólalt az ébresztő. De nincs már így a szívünkben. Egyszerűen nem lehet így! Hús-

vét, mint a Feltámadás Ünnepe, nem csupán egy két napos ünnep. Nem lehet „előtte”-ről és „utána”-ról beszélni.

Feltámadás VAN. Most is épp zajlik. Soha véget nem érően.

Mindaz, amiben hiszek, Feltámadásban nyer értelmet. Az új értékrend, a menny „logikája” vált nyilvánvalóvá a Feltámadással. Szinte halom, ahogy recsegnék-ropognak az agytekervényeim, ahogy megpróbálnak átállni az új hullámhosszra. Minden másodpercben küzdve a beidegződésekkel, és a szépen megkoreografált hagyományaimmal. A Feltámadás nem akar bebizonyítani semmit. Nem szólít fel hitvédelemre, még kevésbé a „keresztény kultúra” védelmére. Nem perlekedik a halállal, és nem vesz revansot. Feltámadása után Jézus nem a kivégzőihez megy, nem is a főpapokhoz, vagy Pilátushoz, vagy épp a „feszítsd meg!”-et üvöltő emberekhez, hogy családjaikkal együtt megbüntesse őket szörnyű tetteikért. A Feltámadás nem értelmezhető a földi viszonyainkhoz mérve. Nem helyezhető bele az idő és a tér fogságába. A Feltámadás egy új

létforma. Nem tud mit kezdeni az előzményekkel, nem eredeztethető azokból. Önmagában értelmes. Az Új Teremtés hajnala. Az új törvényszerűségek visszafordíthatatlan elindítója.

Az egyetlen válasz a minket körülvevő bizonytalanságra és káoszra.

Ő maga a Tökéletes Valóság. Az Igazság, Aki korlátlan szabadságot ad. Aki belehasít a logikába és felborít minden emberi elképzelést és elméletet. A beteg meggyógyul, a halott újra lélegzik, a vízen lehet járni, a gyerekek megsegényítik a tudósokat, a bűn bocsánatot nyer, az utolsó a sor elejére állhat... Nincs megtorlás, nincs presszió. S én megint Gyerek vagyok, tátott szájjal csodálkozom, és lelkesen felfedezni vágyom, Ki ez a Feltámadás, mi az, hogy Élet?

A válasz ott van a Biblia lapjain: Jézus mondja:

„Én vagyok a Feltámadás és az Élet...”

Forrás: Pintér Béla blogja

Gódor András- *Emberek és csoportok a helyi társadalomban (folytatás)*

Mozgalmas idő kezdődött a falvakban, így a mi községünkben is. Mozgalmas, fordultatos a szó fizikai és társadalmi értelmében.

Nem tudott -és nem is akart- minden ember a tsz-ben -mint mondták az elején az emberek, a tszcs-ben dolgozni, utalva a nemszerettem első és második típusú termelő szövetkezeti csoportokra-, melyek az ötvenes évek elején szerveződtek több-kevesebb (inkább kevesebb) sikerrel.

Községünkben (is) munkaerő kínálat alakult ki és megindult a közeli városokba, elsősorban a fővárosba a munkahelykeresés. Az ipari szféra, a szolgáltatások, a különféle üzemek gond nélkül fogadták az új munkásokat, akiknek szakmai végzettség híján segédmunkás majd betanított munkás által elvégezhető feladatot kínál-

tak. Ez az időszak volt országunkban az úgynevezett extenzív iparfejlesztés, amikor is a létszámbővüléssel értek el nagyobb és mindig nagyobb volumenű termelési eredményeket.

A termelőszövetkezetek lassan megerősödtek, biztos kereseti forrást jelentettek tagjaiknak és alkalmazottaiknak.

Új, mondhatni csak magyarországi példa alakult ki, az úgynevezett háztáji gazdálkodásokkal, mellyel a hasonló szocialista országok az un keleti tömbben nem éltek. A háztáji gazdaság alapjait a nagyobb kertek és a szövetkezet által biztosított bizonyos nagyságú földek jelentették. A tsz szakembert is alkalmazott ezek segítésére és más módon is közrejátszott az eredményességében.

A megtermelt növények értékesítése a "pesteleji" (Rákosliget stb) piacokon történt.

A hízósertés és hízómarha értékesítését felvásárlással államilag is támogatták.

Azok a családok, ahol felnőtt és munkaképes emberek voltak, több csatornán keresztül jutottak rendszeres bevételhez. Kialakulófélben volt a parasztpolgári lét ami a gazdasági életet és megélhetőséget illeti. A közvetlen megélhetésen túl a családok felhalmozni is tudtak, ami az életszínvonal anyagi természetű javulását eredményezte.

Új házak épültek, tartós fogyasztási cikkek gazdagították a háztartásokat és a személygépkocsik is megjelentek a falu poros utcáin. (A családok infrastrukturális vagyonának színvonalára előtte járt az állami szférát jelképező tanácsoknak. Vagyis gazdagabb, tehetősebb volt a szerencsés körülmények között gazdálkodó család, mint az államot jelképező tanácsi szervezet. Ez belvillongásokat és hatalmi harcot is gerjesztett a tanácsok és szövetkezetek között.)

Új hatások, új benyomások, új élmények birtokában a gondolkodásmód is megváltozott. Előtérbe került az anyagi értékek rendszere.

Mi történt az ifjúsággal? Korosztályom tagjaival, akik az "életet" párhuzamosan kezdték a szövetkezeti léttel, 14 - 15 évesen.

A lányokkal kezdem ez egyszerűbb kérdés. A lányok jövőképe a családalapítás volt, magyarárn szólna a férjhezmenés. Szövetkezeti be-dolgozás (Gobelin) és a családi munka ellátása töltötte ki napjaikat. (Besegítés a szülőknek, nagyszülők gondozása kisebb testvér felügyelete. Nagyon hasznos munkát végeztek ezzel.)

A fiúk közül középfokú iskolába kevesen mentek. A szülő vagy rokon magával vitte pesti munkahelyére. Korán lett fizikai gyári mun-

kás, korán kapta azokat az élményeket, amelyeket a város alakít ki és nem erősítette az itthon tapasztalt élményeit. Konzervatív élmény helyett városi, urbánus utat választott magának.

Vagy ha markánsan nem is, de a kevert élmények és értékek erősen igénybe vették jó, vagy jóra irányuló döntésképeségét.

A szociológia tudománya használja az úgynevezett társadalmi és egyéni mobilitás fogalmát. Erről szólnom kell mert így fogjuk megérteni és megítélni jobban ennek a kornak a többi hozadékát.

A magam példáját mondom, hogy másra ne mutogassak. Én is és osztálytársaim közül néhányan (nem mindenki) a továbbtanulást választotta. Vagy gimnáziumba ment, vagy szakmunkássá képezte ki magát a szakmunkásképzés három évig tartó ideje alatt. Nyilván, aki szakmunkás lett előbb jutott sajátke-resetű kenyérhez, mint az, aki a hosszabb tanulási időt választotta.

Az én szüleim szervezett szakmai képzésbe nem részesültek. De társaim szülei sem. A kor, a szocialista ideológia a parasztember tudását nem vette figyelembe. Nem értékelte. Ezért nagyon "sántít" amikor csak az iskolai végzettség alapján ítéli meg valaki a tudást. A parasztember tudása nagy volt, széleskörű, felölelte a mezőgazdasági munka szinte teljes vertikumát, az állattenyésztéstől kezdődően a földművelésen át egészen a szerszámok elkészítéséig, sőt az állatgyógyászatig is. Nem beszélve, hogy a természettel "beszélő" viszonyban volt és a csillagokkal is, hogy megítélje: lehet-e holnap szénát kaszálni megáztatja -e azt az eső. Mert ez rontana minőségen. Ezt a tudást a parasztember tudását és a falun élők tudástömegét a rendszer teljesen figyelmen kívül hagyta.

Ha a szülő nem szerzett szakmai bizonyítványt valamelyik iskolában, de a gyermek igen mert elvégezte a szakmunkásképzőt, akkor ezt a szociológia úgy értelmezte, hogy a gyermek a szülő fölé emelkedett. Ez volt az egylépcsős társadalmi mobilitás. Ha tanár lett, főiskolát vagy egyetemet végzett akkor már kettő vagy három lépéssel szülője fölé nőtt. Kétlépcsős sőt háromlépcsős mobilitás történt.

Amikor kb tíz év múlva már tanárként munkába álltam az iskolában, akkor megbízott az igazgató a pályaválasztás segítségével, mert már szinte minden nyolcadik osztályos tanuló vagy szakmai képzésre jelentkezett, vagy gimnáziumba ment.

Uralkodó társadalmi megítélésben tehát a szövetkezetek megalakítása azt eredményezte, egyéb tényezőkkel együtt persze, hogy minden dányi gyermek szinte a szülő fölé "nőtt" növekedett a társadalmi mobilitása. Ezt intergenerációs, vagyis a korosztályok között generációk közötti mobilitásnak hívják.

Érdekes viszont egy másik jelenségre is felfigyelni. Ez pedig az esti tagozaton történő továbbtanulás a hetedik, nyolcadik osztály megszerzéséért vagy egyenesen az érettségiért. Becsülendő ez a munka mellett történő továbbtanulás is. Ezeket a munkahely támogatta, kedvezményekkel vagy egyéb módon. Ezt generáción belüli, vagyis intragenerációs mobilitásnak nevezzük. Ez többnyire azon harminc év alatt következett be, amíg fennállt a tsz rendszer a falunkban.

Ez is egy nézőpont, semmiféleképpen sem szabad elhallgatni, pláne lebecsülni.

A tsz időszakának hozadékáról szoltam fentebb, majd rátérek arra is, mit vett el tőlünk ez a kor.

Közbevetőleg jegyzem meg, talán nem érdekes téma sokaknak arról az időről írni vagy azt hallgatni, olvasni, ami 30 évig tartott, az 1960 és 1990 közötti időben, a magyar falu és így Dány község életében is. Nem elég "cuccos"! De senki nem vetheti szemére annak, aki erről szól kisebb-nagyobb részletességgel, mert az akkori paraszti (dányi) élet belénk égett. A falu, a családjaink szenvedése és fájdalma. Persze öröme is és sikere is. Így igazán szólhatunk róla. Nyomot hagyott rajtunk az akkori élet. Suhanó sólymok surranó szárnyán repült az idő és eljutottunk a 21-ik század már majdnem első negyedéig. Nem csak elméleteket mondunk, száraz történelem unott lapjait nézegetjük, hanem azt is kutatjuk, miért lett életünk olyan, hogy azt érdemesnek tartjuk elemezni. Talán rájövünk valamire, és ha így lesz akkor az nem csak megnyugvást jelent, hanem üzenetet is. Annak üzenetét, hogy ne passzív résztvevői legyünk világunknak, olyan emberek, akikkel mindent meg lehet csinálni. Akiket könnyűszerrel el lehet tántorítani igazuktól és bódított állapotba lehet tartani.

Annak a munkás-paraszt kormányznak döntése, döntései érvényesültek, amelyek magukat forradalmi kormányznak nevezték. Az a kormány csak nevében hordozta egyenlőséggel a munkás és a paraszt fogalmát, mert valóban a valóságban a "munkás" dominált. A munkások osztályt alkottak (munkásosztály), míg a parasztság csak réteg volt. Miként az értelmiség is. Az osztálytársadalom elitje (legalábbis szóban és propagandában) az egységes munkásosztály. Hogy miért, azt itt nincs idő, hely kibontani.

Mi lett az önálló, felelősen gondolkodó és történelmi tradíciók évszázados értékeit hordozó, parasztsággal, mint a társadalom gerincével.

Persze ez a gerinc tűrhetetlen jelenség volt a hatalom szemében, mint azt fönt már jeleztük. Az élet megváltozott a családokban és az értékek keveredése zavart okozott az egyéneknél.

Az önálló paraszti múlt az enyészeté lett. Brigádokba sorolták az embereket, brigádvezetők adták ki és ellenőrizték a munkát. Kreatív múlt helyett szolgák lettek. Divergens, szétágazó és okszerű gondolkodásuk elmúlt, csak a végrehajtó szerepére szorították őket.

Roppanó energiák gyűltek az emberekben és belső, tehetetlen lázongás emésztette őket.

Tanulságos példája annak, miként kell az embereket háttérbe szorítani, tehetségüket visszafejleszteni, történelmi múltjukat felejtetni, visszaszorítani a valamikori értékeket a lélek legmélyére.

El kell venni az időt tőlük! Ez az egyszerű képlet!

A tsz-ben töltött napi munka után jött a háztáji adódó feladatok ellátása. Kimenni a kertbe kapálni, a kijelölt háztáji földre ültetni, vetni úgy, mint azelőtt.

A gyermek házépítésébe besegíteni.

A házakat kalákába építették. Ma nálunk gyűlnék össze a jó barátok, munkatársak a házalap betonozására, falak "felhúzására", vagy éppen a régi ház bontására. Holnap vagy a jövő hét végén, szombaton és vasárnap ugyanez másnál játszódik le. Nem kupicával mérték a reggeli pálinkát és nem egydecis poharakban a bort. A sör, hogy kellőképpen lehűljön, a pincében vagy a kút mélyén várta sorát.

Holt fáradtan kezdődő hételeje, végkimerülésig való munka hétvégére.

Nincs pihenőnap. Ünnepnapi még úgysem.

Elmarad a templom, a vasárnapi mise. Marad délutánra a futballpálya, a kocsmá, a presszó.

Rövid öregkor, gyors halál. Ez az út vége. (Gyarapodó, anyagi értékekben egyre bővülő környezetben)

A tsz-ben a tulajdonosi tudat és ezzel járó büszkeség napról-napra csökkent. Az úrt ki kell tölteni valahogy. A valódi értékek helyére pótcselekvések és hamis értékek (vagyis értéktelenségek) tódultak.

Lelki válságok és a kicsinységérzet mint szűz a fát, rága belülről az embert. Főleg az idősebb korosztály látta ennek kárát

Nem véletlenül alakult a világ teremtése is úgy, hogy hat nap után az Úr pihenőt adott magának.

Az anyagi világ gazdagodott a lelki világ öszszebb húzódtott, sem ennek sem annak a regenerációja nem történhetett meg, mert a materiális világ, a szellemi lét támogatását nem élvezhette úgy, mint azelőtt, mert felborult a rend, a harmónia, és helyére armageddon költözött.

A két világ, a kapitalizmus és a szocializmus egymás testvére, mely a gazdaságban, a munkában, a folyton folyvást való termelési növekedésben, mint szíami ikrek összenőttek. A különbséget a kettő között az biztosította, hogy a szocializmusban tervezgazdálkodás folyt, vagyis felülről ideológiai alapon irányították a gazdaságot, a kapitalizmusban ezt a szerepet a piac tölti be.

Ma ebben a kevert világban él az ember. Lelki és testi válságok közepette. Értékhiányos környezetben és a kevert értékek rendszerében.

Ha kutatjuk az anómia eredetét, és azt vizsgáljuk, miként önthet el bennünket a szemét a falvakban (városokban) miként váltunk normaszegővé, ennek okát a leírt társadalmi jelenségben megtaláljuk.

Véleményem szerint.

Én csak -orvosi szóval- láttelepet kívántam készíteni. A pontos diagnózist el lehetne, el kellene végezni a mi, helyi társadalmunkban is, vagyis Dány község viszonylatában. Erre

épülhetne a terápiás kezelés és így lenne remény arra, hogy a beteg meggyógyul.

Dányban is és Magyarországon is.

Gódor András, ny. polgármester, c. egyetemi docens

VERSEK

Burján Istvánné:

A húsvéti fény!

A katolikus vallásban az a nagy dolog
A legszebbek a csengők, a néma harangok.
A kik elhagyták
A magas templom tornyát,
Hogy hirdessék a halált
A feltámadást.
Péntek délután est borul a tájra
A sötétséget nem szelídíti a lámpa.
Sötét éj van, nincsenek csillagok
Messzire szállnak a sírások, a sóhajok.
Valami történt, valami nagy dolog
Majd halotti csend borul a tájra
Mindenki haza ment a házába
Várjuk a holnapot.
Meglátjuk mi történt,
mi ez a nagy dolog.
Innen-onnan hírek jöttek,
Asszonyok a sírhoz mentek.
Majd mivel dolguk nem volt ott,
Mindenki visszaballagott.
Üres a sír, Jézus nem volt ott.
Most már tudjuk mi a nagy dolog.
A harang visszaérkezett.
Dicsérve Jézus nevét.
Aki értünk meghalt.
Mégis köztünk, bennünk, él.

Tavaszi

Tavaszi szél lengeti a fákat
Illatukat ontják a virágok
A madarak is hangosan köszöntik a tavaszt
Pedig tudják, hogy most még ravasz.

Virágok borítják a fákat
Méhecske zöng virágosan
Olyan szép ez mind, ölelésre int
Szívemre ölelném a világot.

De mivel nem tehetem
Csak csodálom a fákat
Szétnézek a menyasszonyként öltözött tájon
A háttérben koszorúslányként álldogálókat.

Csoda szép a természet, mesés
Milyen szürkék vagyunk mi emberkék
Mi nem tudunk készíteni ilyen ruhát
A Teremtő alkothat ilyen csodát.

Templomok a nagyvilágban

A chartres-i katedrális (La Cathédrale Notre-Dame de Chartres)

A Párizstól nyolcvan kilométerre, délnyugati irányban található kisvárosban található a francia gótikus építészet egyik legkiemelkedőbb alkotása.

Miután az első chartres-i katedrális 1020-ban leégett, helyére egy román stílusú bazilikát emeltek. Bár ez az épület túlélte az 1134-ben keletkezett tűzvészt, mely a város nagy részét elpusztította, 1194. június 10–11-én éjszaka egy villámcsapás következtében kigyulladt, és csak a nyugati toronyok, a köztük lévő homlokzat, valamint az altemplom maradt meg. 1194-től kezdve beszélhetünk a gótikus chartres-i katedrálisról.

A Franciaország minden részéből érkezett adományok segítségével szinte azonnal hozzáfektak az újjáépítéshez, és 1220-ra az épület szerke-

zetileg készen állt, magában foglalva a korábbi bazilika megmaradt részeit. Az építkezés befejeztével IX. Lajos király jelenlétében szentelték fel a katedrális 1260. október 24-én.

Az UNESCO világörökségi listájára első francia műemlékként 1979-ben felkerült Chartres-i katedrális sajátossága, hogy szinte teljes egészében megőrizte XIII. századi, eredeti állapotát. Külső hosszúsága 130 méter, magassága 37,5 méter, 16,4 méteres főhajója pedig a leg szélesebb Franciaországban.

Az autóval érkező látogatók már harminc kilométerről megpillanthatják a Miasszonyunk-székesegyház búzamezők fölé magasló két különböző tornyát. Az egyszerűbbnek látszó déli torony 103 méter magas és az 1140-es évekből származik, míg a mivesebb kőfaragású 115 méteres északi torony a XVI. századi késő gótika remekműve. Ez az egyetlen része a katedrálisnak, amely utólag épült.

A falak külső oldalán minden oldalról támfalak épültek, amelyekre az ablakok szokatlanul nagy mérete miatt volt szükség. Mivel a hajó felső része javarészt üvegből áll, szükség volt a külső támpillérekre, melyek az oldalhajónál a tető fölé nyúlnak. Chartres volt az első hely, ahol ilyen, a külső megjelenést nagyban befolyásoló strukturális elemeket alkalmaztak.

A katedrálisnak összesen kilenc bejárata van, melyekből három az előző épületből maradt meg.

A déli kereszthajó bejáratának díszítése „az utolsó ítélet” témakörére épít az apostolok szobraival (Radnóti Miklós Chartres című versében utal ezen szobrokra). Az északi kereszthajó bejáratánál a Szűz megkoronázásának jelenete látható, próféták és mások szobraival a közép-pontban.

A nyugati bejáratot, más néven a királyi bejáratot az 1145-1150 körül faragták ki; az ekkortájt forradalminak számító tölcser alak később széles körben elterjedt. A bejáratot díszítő szobrok keskeny, magas alkotások, királyokat, királynőket és más személyeket ábrázolnak az Ótestamentumból. A hármaskapuzat jobb oldali ívén a hét szabad művészetet jelképező alakok láthatóak: a dialektikát Arisztotelész, a retorikát Cicero, a grammatikát Donatus, a geometriát Euklidész, az aritmetikát Boethius, az asztronómiát Ptolemaiosz Klaudiosz, a zenét Püthagorasz szimbolizálja.

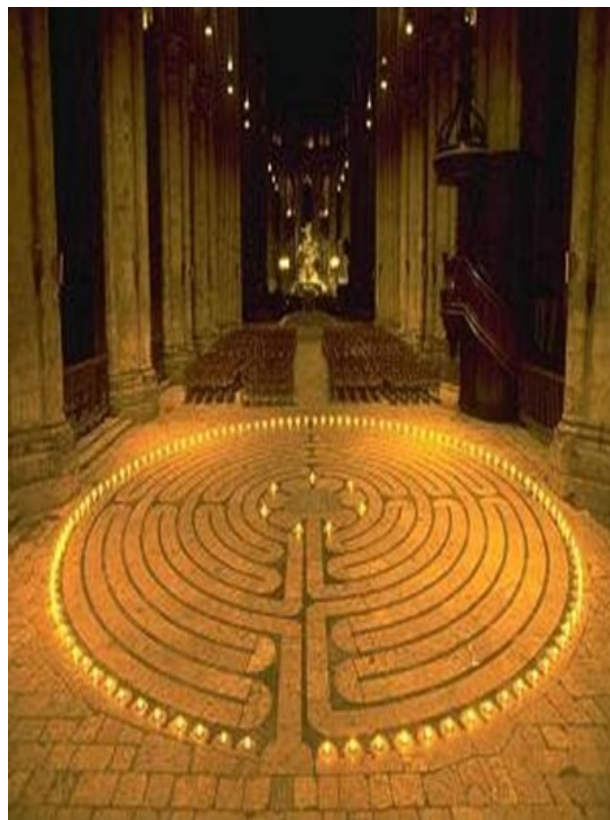
A padlón ma is megtalálható az 1205-ből származó labirintus, amelyet a szerzetesek elmélkedésre használtak, miközben végig sétáltak rajta. Meg kell különböztetni a labirintusokat az útvesztőktől, nem minden kanyargó út labirintus. Az útvesztőket arra tervezték, hogy megtéve sszék az embereket. Az igazi labirintu-

soknak csak egy útjuk van elágazások nélkül. Ezek nem rejtvények, hanem meditációs eszközök. A Chartres-i katedrális labirintusán is csak egyetlen út vezet végig, ennek hossza 289 méter. A labirintus külső átmérője kb. 13 méter, szinte ugyanakkora, mint a nyugati rózsablaké, és a bejáratától éppen akkora távolságra van, mint az ablak a padlózatától. Ma ez az egyik legismertebb labirintus. Zarándokok érkeznek a világ minden tájáról, hogy végig járassák - de csak nyári péntekenként van erre lehetőségük, amikor nem fedik le a székek a misére. Történészek szerint az emberek útját szimbolizálják a bűntől a feloldozásig.

A katedrális másik kiemelkedő látványossága a XII. és XIII. századból származó színes üvegablakok. Az eredeti 176 festett ablakból 140 épségben túlélte a történelem viharait, mintegy 2500 négyzetméternyi felületen. Ezeken 5 ezer figura látható, és annak, aki az ablakokon képregényszerűen megjelenített bibliai történetek mindegyikét szeretné "végigolvasni", négy napra és négy éjszakára lenne szüksége. Négy üvegablak - a déli templomtoronnyal és a királyi kapuzattal - az 1194-es tűzvész előtti időszakból, az akkori román stílusú katedrálisból származik, ezek Európa legrégebbi festett ablakai. A Kék Szűzként is emlegetett Szűz Máriát ábrázoló ablakon figyelhető meg teljes fé-

nyében a már a középkorban is csodált kobalt-oxidból nyert chartres-i kék szín, amelynek titkát évszázadokon keresztül nem sikerült megfejteni.

Forrás:Wikipédia

Oberammergau

Oberammergau a nyugati selyemútként emlegetett kereskedelmi vonalon, félúton Augsburg és Velence között, a bajorországi Amberhegység egyik völgyében fekszik.

Világhírnevét a Passió-játéka hozta meg, amit több mint 350 éven át, majd minden évtizedben megtartottak, több ezer látogató előtt.

A katolikusok és protestánsok közötti vallási ellentétek kegyetlen háborúba sodorták Európát, a következmény éhínség s a példátlan pusztulást okozó pestisjárvány lett. A katolikus Bajorországban 1627-ben kezdődött a ször-

nyű járvány. A veszély közeledtének hírére Oberammergau előjárói körülfaragták a községet. Őröket állítottak, akik éjszaka tüzek mellett virrasztottak, s senkit nem engedtek be. Egy valakinek sikerült kijátszania a védelmet: a közeli Eschenloheban dolgozó Kaspar Schissler az évenkénti egyházi ünnepségre mindenáron haza akart menni szülőfalujába. Saját családját és az egész falu szerencsétlenségére behurcolta a járványt. 1632. október végére már 84 felnőtt és sok gyermek halálát okozta. A megtört lelkű túlélők 1633-ban egybegyűltek a plébániatemplomba, és ün-

népélyesen fogadalmat tettek: ha Isten megszabadítja a falut a vésztől, tízévenként előadják a Passiójátékot. A csodával határos módon a halál nem szedett több áldozatot, és Oberammergau lakói és leszármazottai mai napig betartják az ígéretet. Több mint 350 éven át, majd minden évtizedben megtartották az előadást, dacolva a hivatalos tilalmakkal, elszenvedve a nehézségeket és bírálatokat, még háborús időszakban is. Az 1940-es passió természetesen elmaradt, s az 1950-es újrakezdés a hamvaiból föltámadt főnixmadár mítoszával egyenértékű, hiszen a két évtizedes szünet után a passió több mint félmillió látogatót fogadott. A helyszín kezdetben csak a kis templom volt, 1930 óta fedett színpad áll a faluban. Manapság a passió reggel 9-től délután 5 óráig tart, ebédszünettel. Mindenki részt vehet rajta, akár gyerekek is. Helyet foglalni érdemes jóval a passió előtt.

A faluban alig kétezren laknak, de így vagy úgy mindenki részt vesz a hagyományos passiójátékban. Van, aki csak Herodes katonáinak pléh páncélját kalapálja, van, aki a lovait ajánlja fel "díszletként" és van, aki egész évben tógákat és sarukat varr az üres óráiban. Komo-lyabb szervezést igényel azonban a szereplők kiválogatása, a napi munka után a próbák összehangolása, a zenekar és a kórus dirigálása, a ruhapróba, a kampányról, a turistacsomagok-

ról és a jegyek értékesítéséről már nem is beszélve.

1870-ben Liszt Ferenc is tiszteletét tette az előadáson.

Oberammergau a takaros porták és az Alpok látványán túl azért is különleges, mert a házak falai festettek. Franz Zwinck a híres vakolatfestő, főleg vallási témájú freskókkal és gazdagon díszített színes mesefigurákkal dekorálta valamikor a múlt században. A festmények érdekesekek, színesek és minden háznak külön története van

A passió mellett Oberammergau fafaragványairól is híres. A faluban fafaragó képző iskola is működik. Az is utcákon fafaragók boltjai sorakoznak, portékáikon általában vallási témákat örökítenek

meg

Forrás:Wikipédia

Nehezen megy az Istenre figyelés?

Kilenc ok az imádságra

Nálad van olyan időszak, olyan lelkiállapot, amikor valahogy nem megy az imádság, nem jelent örömet, vagy akár el is marad? Előfordul, hogy "lelki szárazságot" érzel?

Itt találsz 9 okot arra, hogy nagyobb kedvvel, lelkesebben menjen az imádság ezen a héten:

1. Isten kapcsolatban akar lenni veled.

Hogy miből tudhatod ezt? Abból, hogy imádkozni akarsz. Az imádság vágya azt jelzi, hogy Isten olyan lénynek alkotott minket, akiben megvan a vágy a vele való találkozásra. Az imádság vágya Istentől ered, mert Isten úgy von közel magához, hogy készíttést ébreszt bennünk a hozzá való közelségre. Ha imádkozni akarunk, az annak a jele, hogy Isten hív minket.

2. Kapcsolatban akarunk lenni Istennel. Ez magától értetődőnek tűnhet, de fontos tudatosítanunk, hogy azért imádkozunk, mert mélyebb egységbe akarunk kerülni Istennel. Tudjuk, hogy az életünk kérdéseire a válaszok Nálá vannak. Azért is keressük Vele a kapcsolatot, mert Ő az, aki teljessé, boldoggá teheti az életünket, aki a jó úton tud vezetni bennünket.

3. Nélkülözhetetlen, hogy imádkozzunk. Bizonyos értelemben lehetetlen, hogy ne imádkozzunk, mert a lelkiismeretünkben folyamatosan halljuk az Ő hangját, amely válaszra készítt bennünket. Így az imádság szerves része az emberi létezésnek.

4. Nehézségeink vannak és gyengék vagyunk.

Hányszor megtapasztaljuk, hogy ha csak a magunk erejére támaszkodunk, nem jutunk messzire. Kitől is kérhetnénk segítséget, ha nem a Teremtőnkől?

5. Az imádság egyensúlyban tart. Ha nem imádkozunk, lelkileg „kijövünk a formából”, eltunyulunk, nem leszünk hálásak, könnyen ingerlékenyvé és szét-szórttá válunk, elfelejtjük, hogy Istentől füg-

günk, s ezért a félelem is könnyebben úrrá lesz rajtunk. Ha nem imádkozunk, észrevesszük, hogy elveszítjük belső egyensúlyunkat.

6. Ilyenkor le tudjuk tenni lelki terheinket, ha szomorúak vagy dühösek vagyunk.

Ha elmondjuk a gondjainkat Istennek, már nem is érezzük magunkat annyira magányosnak. Jó tudatában lenni, hogy Ő mindig figyel ránk! Neki mindig van ideje ránk! Ő tudja, hogyan érezzük magunkat, mire van szükségünk.

7. Így magasztalni tudjuk Istent. A hívő ember talán eltöpreng azon, hogyan tudja legjobban kimutatni a háláját. Loyolai Szent Ignác szerint a szeretetnek ugyan inkább cselekedetekben, mintsem szavakban kell megnyilvánulnia, de azért nem árt, ha szavakkal is köszönetet mondunk Istennek.

8. Szolidárisak tudjunk lenni és közösségben tudjunk lenni másokkal. Ha imádkozunk, kapcsolatban vagyunk azokkal, akik szintén imádkoznak: mindenkivel szerte a világon. És azokkal is, akik a múltban

felemelték szívüket és értelmüket Istenhez. Ráadásul, nagy ereje van annak, ha egyetértve, közös szándékra imádkozunk másokkal!

9. Át akarunk alakulni, meg akarunk változni. "Segíts, Istenem, hogy jobb ember legyek" – így hangozhatna az átalakulás imája.

Ez a rövid felsorolás természetesen nem teljes. Ahány ember, annyi oka lehet az imádságnak. Sokféle okunk lehet tehát rá, de a legfontosabb, hogy maga Isten hív minket az imára.

Az élet ígéje 2021. április

„Én vagyok a jó pásztor. A jó pásztor életét adja a juhokért.” (Jn 10,11)

A bibliai kultúra képei, a pásztorok nomád életének nyugodt ritmusa úgy tűnik, nagyon távol áll a mi hatékonyságra és versengésre törekvő mindennapjainkétól. Ennek ellenére mi is szükségét érezzük, hogy megálljunk, megpihenjünk valahol, és találjunk valakit, aki elfogad úgy, ahogy vagyunk.

Jézuson azt látjuk, hogy ő kész mindenki másnál jobban befogadni minket, felüdülést kínál, sőt kész az életét is odaadni bármelyikünkért.

János evangéliumának ebben a hosszú fejezetében, ahol ez az életige szerepel, Ő arról biztosít bennünket, hogy Isten minden egyes ember életének történetében ugyanúgy jelen van, ahogy azt a próféták szava által Izraelnek megígérte.

Jézus a pásztor, a vezér, aki ismeri és szereti juhait, az ő megfáradt és gyakran eltévelyedett népét. Ő nem egy idegen, aki nem törődik a nyájjal, nem is egy rabló, aki lopni jön, nem is egy bandita, aki leöli és szétszéleszti a nyáját vagy egy kereskedő, aki pusztán érdekből cselekszik.

„Én vagyok a jó pásztor. A jó pásztor életét adja a juhokért.”

Jézus biztosan a tanítványait tekinti nyájának, azokat, akik megkapták a keresztség ajándékát, de nem csak őket. Jézus minden embert ismer, nevén szólít, és mindenkiről gyengéden gondoskodik.

Ő az igazi pásztor, aki az igazi életre vezet, és értünk jön minden egyes alkalommal, amikor eltévelyedünk. Sőt még az életét is odaadta, hogy beteljesítse az Atya akaratát, hogy eljussunk a személyes közösségre vele, és helyreálljon közöttünk a bűntől halálosan megsebzett testvériség.

Mindannyian felismerhetjük Isten hangját. Halljuk meg, amikor hozzánk fordul, és kövessük bizalommal! Főleg pedig biztosak lehetünk a szeretetében, hogy megért és feltétel nélkül megbocsát nekünk Ő, aki azt mondja:

„Én vagyok a jó pásztor. A jó pásztor életét adja a juhokért.”

Amikor legalább egy kicsit megtapasztaljuk az ő csendes, de határozott jelenlétét az életünkben, akkor felébred a szívünkben a vágy, hogy ezt megosszuk másokkal, törődjünk többet velük, fogadjuk be őket. Jézus példájára megpróbálhatjuk jobban megismerni a családtagjainkat, a munkatársainkat, a szomszédokat, és odafigyelhetünk a mellettünk élők igényeire.

Engedjük szabadjára a szeretetünk fantáziáját, vonjunk be másokat, és hagyjuk, hogy minket is bevonjanak mások. A magunk kicsinységé-

ben, így mégis hozzájárulhatunk egy nyitott és testvéri közösség építéséhez, amely türelemmel és bátran oda tud állni sokak mellé.

Erről az evangéliumi mondatról elmélkedve, Chiara Lubich így ír: „Jézus nyíltan beszél önmagáról: »Nagyobb szeretete senkinek sincs annál, mint aki életét adja barátaiért.« (Jn 15,13) És mindvégig kész is erre az áldozatra. Az Ő szeretete ajándékozó szeretet, mely valóban kész feláldozni, odaajándékozni életét. [...] Isten tőlünk is (legalább a szándékot és az elhatározást illetően) olyan szeretetet, olyan tetteket kér, melynek mértéke az ő szeretete. [...] Csak az ilyen szeretetet nevezhetjük keresztény szeretetnek: mely nemcsak valamiféle szeretet; nem egy máz csupán, hanem olyan szeretet, amely még az életét is kockára teszi. [...] Ha így teszünk, keresztény életünkben minőségi ugrás, nagy minőségi ugrás fog bekövetkezni. És látni fogjuk, hogy sok – a föld különböző pontjain élő – férfi és nő csatlakozik majd Jézushoz, mert vonzza őket az ő hangja.”

Letizia Magri

HIRDETÉS

● Irodai ügyelet a dányi plébánián:

Hétfő: ---

Kedd: 9:00-12:00, 15:00-18:00

Szerda: 9:00-12:00

Csütörtök: 9:00-12:00

Péntek: 9:00-12:00, 15:00-17:30.

Plébánia elérhetőségei:

Telefon: 06-28/635-815

e-mail: danyrkplebania@gmail.com

Kovács András plébános: 06-30/32-99-489

Takács András kántor: 06-30/48-13-239

Szalontainé Lendér Edit sekrestyés:

06-20/22-34-859

Temetések alkalmával az irodai ügyelet változhat!

● A Szent Imre Ifjúsági Házban az adományok fogadása, és válogatása minden héten szerdán 10 órától 12-ig, pénteken 14 órától 17-ig. A lehetőségekhez képest folyamatosan. Hozni és vinni is lehet ilyenkor.

● Köszönjük mindenki adományát, segítségét az elmúlt időszakban.

● **A plébániánk új internetes oldalának címe, folyamatosan frissülő tartalommal, miserenddel és egyéb információkkal:**
<https://dany-plebania6.webnode.hu>

ANYAKÖNYVI HÍREK

Elhunytak:

Özv. Farkas Lajosné Vidák Ilona Dány Hunyadi utca 39.

Özv. Veszeli Istvánné Szabó Ilona, Dány Rákóczi utca 30.

SZENTMISESZÁNDÉKOK

2021.ÁPRILIS 1–30-IG

A szentmisék vasárnap 8 és 18 órakor, szerdán 07.00, csütörtökön 18.00, órakor kezdődnek.
Szentmisék időpontja a járványügyi előírásoktól függ.

01. Nagycsütörtök: 02. Nagypéntek:03. Nagyszombat:04. Húsvét vasárnap:

8.00: Dóczi Lajosné szül. Molnár Mária halálának 5. évf., férje Dóczi Lajos, unokájuk László. Molnár, Szekeres és Szódi család élő és elh. hozzátartozóiért

18.00: Egyházközség élő és elhunyt tagjaiért

05. Húsvéthétfő:

8:00 Lázár János halála 10. évfordulójára, és édesapja Lázár Lajos lelki üdvéért

07 szerda: 07.0008. csütörtök: 18.0011. Isteni Irgalmasság vasárnapja:

8:00: 00 Gódor Péter, neje Lázár Magdolna, Gódor András, neje Samu Erzsébet, szülők: Gódor Péter, neje Major Mária, Lázár János, neje Kurunczi Erzsébet, és az összes élő és elhunyt hozzátartozó

18.00: Soós és Szekeres család élő és elhunyt tagjaiért; Lázár István 40. évf., neje Vér Mária, szüleik Lázár István és Dóczi Borbála, Vér József és Szabó Mária, testvéreik: Sándor és József, Lajos és neje Erzsébet, Burján István, édesapja Burján József, Ulicska László Zoltán, szülei: Ulicska Mi-

hály és Éliás Anna, testvérei: János és Pál, sógorai: Sándor és János, Ifj.

Ulicska Mihály, minden elhunyt hozzátartozó lelki üdvéért

14. szerda: 07.00

15. csütörtök: 18.00 Lázár András, testvére, szüleik Lázár Sándor és Ivicsics Margit, Tóth Sándor felesége Dóczi Anna, Fiaik: Sándor, Flórián és János, Lányuk Julianna, vejük Lajos, Menyeik, és Unokájuk Lajos, és összes hozzátartozók.

18. Húsvét 3. vasárnap

8.00 óra:11:00-ről Csepeli Sándor, szülei: Csepeli Sándor, felesége Molnár Julianna, szülők, testvérek, Csepeli és Molnár család elhunyt tagjai

18.00:21. szerda 07.00:22. csütörtök: 18.00. óra:25. Húsvét 4. vasárnap:

8:00: Gódor Lajos, felesége Gódor Mária, szülei Gódor Péter, Bense Rozália, Gódor János, Nagy Teréz, testvéreik.

18.00: Nyári Sándor, Szülei: Nyári András, Nagy Julianna, Tóth Sándor, neje Tóth Mária. Lányuk Mária, Szülők, Testvérek, Fecske Ráfél, neje Tóth Erzsébet.

28. szerda 07.00:29. csütörtök: 18.00. óra:

Hitünk és Életünk

A dányi római katolikus egyházközség lapja.

Megjelenik havonta.

Felelős kiadó: Kovács András plébános

Szerkeszti: a szerkesztőbizottság

Szerkesztőség: 2118 Dány, Templom krt. 3.

E-mail: g.j10@freemail.hu

Kéziratokat várunk különböző hitélettel kapcsolatos eseményekről, rendezvényekről, zárandoklatokról, közösségek életéből